

בש"פ 3880/21 - דקל בן לולו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3880/21

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המבקש: דקל בן לולו

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום דיון מטעם המבקש מיום
21.6.2021; תגובת המשיבה מיום 21.6.2021

בשם המבקש: עו"ד עדי כרמלי

בשם המשיבה: עו"ד יאיר חמודות

החלטה

1. זוהי בקשה לפי סעיף 78(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט) להעברת הדיון בת"פ (שלום ב"ש) 15265-03-11 (להלן: ההליך) מבית משפט השלום בבאר שבע לבית משפט שלום במחוז תל אביב. ההליך מצוי בשלב גזירת עונשו של המבקש בגין עבירות מס שבהן הורשע. המבקש סבור כי יש להורות על העברת מקום הדיון מטעמי מראית פני הצדק, זאת נוכח פסק-דין בע"פ 2202/21 מיום 18.5.2021, שבו הוחלט על פסילת המותב שדן בעניינו ועל העברת ההליך למותב אחר אשר יקבע על ידי נשיא בתי משפט השלום במחוז דרום. לטענת המבקש, קמה הצדקה להעברת מקום הדיון בהליך נוכח "כמות התקלות וטיבן [...] [...] [ו] השגותיו של המבקש על ההחלטות שניתנו בעניינו עד כה". המבקש סבור כי שיקולי נוחות תומכים אף הם בהעברת מקום הדיון בהליך, נוכח המרחק הגיאוגרפי הרב של בית המשפט בבאר שבע ממקום מגוריו בעיר חולון ונוכח העובדה שהוא מטפל בשלושה

ילדים קטנים. בנסיבות אלו, נתבקשה המשיבה להודיע האם לדעתה יש מקום להעביר את הדיון בהליך לבית משפט במחוז שיפוט אחר, וככל שכן, לציין מהו בית המשפט שאליו ראוי, לדעתה, להעבירו.

2. ביום 21.6.2021 הודיעה המשיבה כי לגישתה, אין מקום להעביר את הדיון בהליך למחוז שיפוט אחר. לעמדתה, הסיבה שבגינה נפסל המותב שדן בעניינו של המבקש אין בה כדי להטיל דופי ביתר השופטים המכהנים בבתי המשפט במחוז דרום, והיא אינה מעוררת חשש לפגיעה במראית פני הצדק. עוד טוענת המשיבה, בין היתר, כי שיקולי נוחות אינם מצדיקים את העברת מקום הדיון בהליך נוכח השלב המתקדם שבו הוא מצוי - שלב גזירת עונשו של המבקש.

3. לאחר עיון בעמדות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי אין מקום להורות על העברת הדיון בהליך למחוז אחר. כידוע, העילה המרכזית שעשויה להצדיק את העברת מקום הדיון בהליך לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט היא מאזן הנוחות. הנטל להוכחת טענה מעין זו מוטל על מבקש ההעברה, ובהקשר זה נפסק כי "אין די בכך שכפות המאזניים נוטות לצד זה או אחר, אלא הדיון יועבר רק אם הכף נוטה במובהק לכיוון ההעברה" (בש"א 724/05 כהן נ' אליס תיקים בע"מ (27.2.2005); וראו גם בש"א 7797/17 מדינת ישראל נ' ואן קול, פסקה 3 (9.11.2017); בש"פ 1095/20 כהן נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (19.3.2020)). בענייננו, המבקש טוען כי הוא מתגורר בחולון ומטפל בשלושה ילדים קטנים, כך שיקל עליו להגיע לבית משפט במחוז תל אביב יותר מאשר לבית משפט במחוז דרום; וכן כי "אין צורך לנייד עדי תביעה ו/או להגיע לזירת האירוע". עוד מוסיף המבקש כי מקום מושבה של המשיבה הוא בתל אביב, אך המשיבה עצמה, כאמור, מתנגדת להעברת מקום הדיון בהליך.

לא שוכנעתי כי טענות המבקש מצדיקות במובהק את העברת מקום הדיון בהליך לבית משפט במחוז אחר. אכן, כפי שציין המבקש, שלב ההוכחות בהליך הסתיים ומשכך אין עוד צורך לבחון אם העברת מקום הדיון עלולה להכביד על מי מהעדים. אך הנסיבות האישיות שפירט המבקש אינן מעידות על קושי אובייקטיבי בהגעה לבית המשפט במחוז דרום אשר יש בו כדי לפגוע בנגישותו לבית המשפט (ראו סעיף 78(ב) לחוק בתי המשפט; והשוו: בש"פ 7917/20 בוקובה נ' מדינת ישראל (3.12.2020); בש"פ 6025/19 מורחן נ' מדינת ישראל (28.10.2019); בש"א 1639/21 פלוגיני נ' פלוגיני (7.4.2021)). בנסיבות אלו, לא עלה בידי המבקש להוכיח שמאזן הנוחות נוטה במובהק לטובת העברת מקום הדיון בהליך.

4. עילה נוספת, וחריגה יותר, אשר עשויה להצדיק את העברת מקום הדיון בהליך היא כאשר מוכחת עילת פסלות כללית כלפי כל שופטי המחוז (בש"פ 7818/20 מדינת ישראל נ' מתתיהו, פסקה 4 (14.12.2020)). אינני סבורה כי המקרה שלפניי נמנה עם אותם מקרים נדירים. טענת המבקש כי קמה הצדקה להעביר את ההליך למחוז אחר נוכח "כמות התקלות וטיבן" הועלתה בעלמא וללא פירוט שיש בו כדי להבהיר מדוע, לשיטתו, נסיבות העניין מקימות עילת פסלות כללית לכל שופטי בתי משפט השלום במחוז דרום. כפי שציינה המשיבה בתגובתה, הנימוקים שבעטיים הוריתי במסגרת ע"פ 2202/21 על פסילת המותב שדן בעניינו של המבקש התמקדו בנסיבותיו הקונקריות של המקרה, ואין בהם כדי להשליך על יתר שופטי בית משפט השלום בבאר שבע - קל וחומר במחוז דרום כולו (השוו: בש"פ 3960/13 רמזאן נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (10.6.2013)).

5. אשר על כן, הבקשה נדחת. הדיון בת"פ (שלום ב"ש) 15265-03-11 יוסיף להתברר בבית משפט השלום בבאר שבע.

ניתנה היום, כ"ה בתמוז התשפ"א (5.7.2021).

ה נ ש י א ה
